

Botanisk Have og Brøste-karreen

Hvis man vil have en facadebeplantning, som holder sig grøn året rundt, og dermed have optimalt udbytte af planternes evne til at holde en bygning lun om vinteren, så er det vedbend, man skal vælge.

Vedbends naturlige voksested er skoven. Her kan den dels dække jordflader, dels være i stand til at fæstne sig til træer med sine luftrødder - og med tiden fuldstændig overvokse skovens træstammer. Med dens mørke blade er den tilpasset et liv i træernes skygge. Vedbend klarer sig derfor godt på selv meget mørke voksesteder. Den kan dog også vokse på steder med stærkt sollys, men får her et mindre frisk udseende.

Vedbend, *Hedera helix*, tåler meget lave vintertemperaturer og klarer sig selv i stærkt forurenede lufter. Vedbend kan vokse med endog meget forskellige jordbundsforhold og er en yderst hårdfør plante, som klarer sig i byen under de fleste omstændigheder, når den først har fået fat. Vedbend kan dække endog meget store flader og når gerne 10-15 m op i luften og det dobbelte i bredden. Hvis murværket i forvejen er sundt, gør en klatreplante som vedbend ikke skade - tværtimod giver løvdækket en god varmeisolering og beskytter mod opfugtning fra slagregn og mod sollysets nedbrydende virkninger.

Den modne plante vokser mere i tykkelsen, og efter 8-10 år vil man ud på efteråret kunne se blomster udvikle sig. Vedbend er således i februar-marts fuld af små bær, som udgør en værdifuld føde for fuglene, og der er ofte et rigt fugle- og dyreliv omkring gamle vedbendbeplantninger. På billedet til højre ser man en vedbend på en gavl fra Brøste-karreen på Christianshavn, som har nået sit modne stadium og udviklet et tykt løvdække.

På billedet herover har vedbend overvokset stammer og skovbund i et stiliseret skovlandskab i Botanisk Have.

De små billeder viser vedbend i forskellige varianter og stadier. Varianter med lysere løv er ofte lidt mindre hårdføre og behøver lidt mere lys.

